

Rozum a cit

Bylo mi 16 a nepřijal jsem radikální křesťanství, které vyznávali moji rodiče. Na Nový Rok jsem byl vyhoštěn z domu, dali mi 20 tisíc na ruku a něco málo oblečení na sebe. Potřeboval jsem najít ubytování, takže jsem se přestěhoval k matce, ale cesta byla tak složitá, že jsem během ní utrpěl zlomeninu lokte. Dostal jsem se k matce, která jako vždy byla podnapilá s lahví vína vedle sebe na gauči. S matkou jsem žil asi půl roku než umřela na předávkování fentanylem. Po její smrti jsem si řekl, že uzavřu tuto tragickou kapitolu mého života. Pobral jsem peníze, prodal matky byt a vydal jsem se na cestu.

Dostal jsem se na Hlavní Nádraží a nastoupil jsem na první vlak, který přijel. Netušil jsem kam jedu ani co budu dělat dál, ale věděl jsem, že to bude prostě lepší. Cestu jsem prospal a probudil jsem se na konečné stanici Amsterdam. Vystoupil jsem z vlaku a ihned mě zaplavil mořský vzduch a vůně marihuany, v Amsterdamu jsem strávil pár měsíců a žil z peněz, které mi zbyly z prodeje bytu a pozůstalostí. Tolik peněz jsem ještě nikdy u sebe neměl, takže jsem utrácel nerozvážně za prostitutky, trávu, alkohol a prémiové restaurace a drahá jídla. Když jsem měl posledních 200 tisíc, bylo už pozdě, ale vymyslel jsem plán mojí poslední naděje a začal jsem vařit.

Nejprve jsem obešel banky a vzal si půjčky a převedl je na jeden účet, poté jsem prodal všechny moje věci, které jsem si koupil a nechal si jen základní oblečení a peníze na oběd. Večer jsem se podíval naposledy do rudé čtvrti a šel jsem do kasina. V kasinu jsem sice váhal, ale řekl jsem si, že nemám už co ztratit. V ten okamžik mé oči uchvátila ruleta a moje poslání zde bylo jasné, vsadil jsem celé moje jmění na červené sudé. Ruleta se roztočila a já zoufajíc u stolu jsem raději zavřel oči a začal plánovat sebevraždu. Cinkání rulety ustálo a dealer řekl, to co jsem očekával nejméně: "Červená 46, sudá, pane Sahula, váš vklad se násobí 150 a vyhráváte 12 miliard korun". Stál jsem jak zmražený netušíc zda slavit nebo brečet, uvědomil jsem si, že jsem zajistil život sobě a velké části mých potomků. Zachránil jsem si budoucnost.

Z kasina jsem odešel s moji výhrou na účtě, splatil jsem dluhy a najal si finančního poradce. Obstaral jsem si spoustu knih a společně s ním jsem se naučil všechny aspekty světa bohatých - investice, akcie, kryptoměny, investice do nemovitostí a pronájem. Když jsem 2 miliardy rozdělil do slibných investic s potenciálním profitem, bylo na čase zařídit sám sebe.

Koupil jsem si můj vysněný apartmán v mrakodrapu v centru Los Angeles, pěkné auto a ne příliš křiklavé oblečení abych nevypadal jak bezdomovec. Byt jsem zařídil, chvíli bydlel doma a užíval si nezaměstnanosti, ale to mě dost brzo omrzelo a rozhodl jsem se poznat svět.

Vytvořil jsem si cestovní plán, koupil letadlo a vydal se na cestu. Začal jsem v mé domovině, doletěl jsem na Aljašku a autem během půl roku projel západní část Kanady a skoro celé spojené státy. Pokračoval jsem letadlem na jih, kde jsem stopem a na motocyklu projel Mexiko střední Ameriku. Zalíbilo se mi v Karibiku a zde jsem bydlel několik měsíců v domečku u moře. Poznal jsem se zde s několika dealery drog a s nimi jsem cestoval v malém letadle po západě jižní Ameriky a po Kolumbii, kde mi představili výrobu kokainu, ale vzorek jsem odmítl, drogy už nechci ani vidět. S nimi jsem se rozloučil a letěl do Evropy. V Evropě jsem projel všechna známá místa a monumenty a stihl shlédnout F1 v Monacu, kde jsem si vsadil milion na Verstappena a vyhrál. Mé cesty na východ byly více komplikované, jelikož do Ruska se nemůže. Vydal jsem se tedy do Kazachstánu, kde se mi to velice líbilo a zabydlel jsem se v pěkném srubu na horské louce. Dělal jsem výpravy na koních, popíjel vodku s místními a učil se rusky. Po 7 měsících jsem potkal jednu dívku jménem Ellen.

Ellen byla velice krásná a zručná žena, mnohokrát mě dokonce přepila a hned jsme si padli do oka. Zjistil jsem, že je taky na cestách po světě protože ji nebavila její práce a život. Nastěhovala se ke mně a bydleli jsme spolu asi rok. Z ničeho nic se bolševik rozhodl napadnout Kazakh a my museli utéct. Letadlem, ani autem to nešlo, takže jsme naházeli věci na koně a jeli. Překročili jsme hranice a prošli jsme Himálaje a Čínské pouště. Přes Koreu a Japonsko jsme lodí dopluli do Austrálie. V Austrálii jsme se projeli na klokanech a zorganizovali jsme skupinovou expedici přes velkou Viktoriinu poušť. Ztráty na životě byly minimální, takže to považuji za osobní úspěch. V Austrálii jsem také získal kontakty na ropného magnáta a společně jsem investoval do rozšíření infrastruktury a výstavby plošin.

Po čase v Austrálii už mi chyběl domov v LA a s Ellen jsme doletěli domů, kde jsme návrat pořádně oslavili a v tu chvíli jsem byl nejšťastnější muž na světě. Když jsem ještě ten stejný týden po pěkné večeři na jachtě s Ellen šel po pláži, odhodlal jsem se požádat ji o ruku se slovy: "Miluji tě a po tom všem bych s tebou chtěl být až do smrti Ellen. Vezmeš si mě?". Ona stála jak strnulá, chvíli se na mě dívala a pak se slzami v očích řekla: "Já tebe taky. Od svého manžela a od dětí ale nikdy neodejdu. Nemůžu. Nechci...". Smutně se na mě usmála a zmizela za rohem. Pak už jsem ji nikdy neviděl.